

"תערוכת בתל-אביב" / הארץ / 30.10.64 / תע' יחיד / גלריה "ב"ץ" / תל-אביב

לפני כשנה, הוצגה בגלריה 220 תערוכת היחיד הראשונה של רישומיו של ז'אק מורי. כאז כן עתה, מורכבת התערוכה על טהרת הרישום, דבר המאפשר עיקוב נוח ביותר אחרי התפתחותו של צייר זה.

הנושא המרכזי בשתי התערוכות כאחת הוא העירום, אך בתערוכה הנוכחית ניגש ז'אק מורי אל הנושא בגישה כמעט מופשטת לגמרי. גוף האדם מהווה בשבילו צומת של קצבים ומתחים הפושטים כאדווה על משטח הנייר. רק קו דמיוני שיועבר בין הקשתות הקצרות, הרשומות ביד בטוחה ובמתח אחיד, ייתן לצופה את תאור גוף האדם המשמש בסיס לרישומיו של ז'אק מורי. הקווים בהם משתמש ז'אק מורי הם בעובי אחיד, מעוגלים וחסרי כל היסוס; המתח הפנימי נוצר לא משינויים עצבניים בעובי הקווים או משבירה פתאומית, אלא מחלוקתם לקשתות קצרות ונמרצות. החלוקה, היא אפוא דינאמית ותנועתית והמתח הוא מתח של תנועה ופעילות יותר מאשר מתח של עצבנות. מתח זה גם הולם ביותר את הנושאים הפיגורטיביים, שברובם מרכזים על פעילות ארוטית. ז'אק מורי מצא, איפוא, ביטוי הולם ואסתטי לחוויה ארוטית. השימוש בקו תנועתי-קצבי כה הולם חוויה ארוטית עד שגם ברישומי הדומם, שכמה מהם מופיעים בתערוכה ומבוצעים בגישה דומה לזו של העירומים, יש הרגשה של אלגוריה לפעילות ארוטית.